

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou v právní věci

žalobce: **K. K.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátkou Mgr. Lenkou Šrámkovou
sídlem Aloise Jiráska 1367/1, 415 01 Teplice

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 4. 2025, č. j. MD-24194/2025-160/3,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 4. 2025, č. j. MD-24194/2025-160/3, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 269 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 4. 2025, č. j. MD-24194/2025-160/3 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný pro opožděnost zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Magistrátu hlavního města Prahy, Odboru dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 19. 4. 2024, č. j. MHMP 834566/2024/Rou (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil tím, že jako fyzická osoba v provozu na pozemních komunikacích dne 23. 3. 2023 v 13:50 hod. řídil osobní motorové vozidlo tov. zn. Volkswagen Transporter, specifikované registrační značky, po ulici E. v P. 6 – V. ve směru jízdy z centra od křižovatky s ul. V. a nerespektoval svislou dopravní značku IP20a „Vyhrazený dopravní pruh“ se symboly v modrých polích (autobus, jízdní kolo) a nápisem „MP, IZS, Taxi – pouze taxi se zákazníkem splňující požadavky vyhlášky č. 3/2012 Sb. hl. m. Prahy“, nerespektoval rovněž vodorovnou dopravní značku V15 „Nápis na vozovce“ – BUS a k jízdě užil vyhrazený jízdní pruh, čímž porušil § 14 odst. 1 v návaznosti na § 4 písm. c) zákona o silničním provozu; dále při jízdě nebyl připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil povinnost vyplývající z § 6 odst. 1 písm. a) předmětného zákona. Žalobci byla za spáchání tohoto přestupku uložena pokuta ve výši 2 000 Kč.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce namítal, že odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí podal včasně, neboť toto rozhodnutí mu vůbec nebylo doručeno, a proto odvolání podal jako odvolání při neoznámení rozhodnutí dle § 84 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Uvedl, že o prvostupňovém rozhodnutí se dozvěděl z výpisu karty řidiče, který si nechal vyhotovit.
4. Dále namítal, že nemohlo dojít k účinku doručení fikcí, protože mu do poštovní schránky sice byla vložena výzva k vyzvednutí zásilky, avšak nebylo k ní připojeno poučení o právních důsledcích uložení zásilky, ve kterém by byl též označen odesílající správní orgán. Tvrdil, že mu poučení do schránky nebylo vhozeno, tj. při doručování bylo postupováno v rozporu s právními předpisy (§ 23 odst. 4 a 5 správního řádu). Zdůraznil, že i dle judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) je vhození řádného poučení do schránky adresáta podmínkou k tomu, aby došlo k fikci doručení (srov. rozsudek NSS ze dne 16. 1. 2024, č. j. 1 As 191/2023-26).
5. Dle žalobce tím, že prvostupňové rozhodnutí nebylo řádně doručeno, nepočala plynout ani lhůta pro podání odvolání. Jím podané odvolání bylo proto podané před oznámením rozhodnutí, a proto platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty (§ 83 odst. 1 správního řádu, *in fine*). K prokázání nesplnění podmínky, spočívající ve vložení poučení, žalobce přiložil k žalobě kopii výzvy k vyzvednutí zásilky, na jejíž rubové straně dle žalobce není zaškrtnuto, že by poučení do schránky vloženo bylo.
6. Navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a uložil žalovanému povinnost uhradit žalobci náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný odmítl námitku, že prvostupňové rozhodnutí nebylo žalobci vůbec doručeno, jako lichou, neboť ta nemá oporu ve spisovém materiálu, kde se na č. l. 63 nachází kopie

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

příslušné doručení listovní zásilky obsahující předmětné rozhodnutí, z níž je patrné (zaškrtnutí políčka), že žalobce coby adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo zanecháno poučení. Dále byla zásilka dne 25. 4. 2024 připravena k vyzvednutí a dne 9. 5. 2024 byla vložena do schránky. Dle žalovaného tak byla žalobci do schránky vložena nejen výzva k vyzvednutí zásilky, ale též poučení o následcích jejího nevyzvednutí. K žalobcem doložené listině (výzvě k vyzvednutí) se žalovaný nevyjádřil s tím, že mu nebyla soudem zaslána.

8. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Replika žalobce

9. Dne 25. 7. 2025 byl soudu ze strany žalobce doručen originál předmětné výzvy k vyzvednutí zásilky podací číslo RR6906622753F.
10. V replice žalobce uvedl, že poštovní doručení není veřejnou listinou, ale jedná se o listinu soukromou (srov. rozsudky NSS ze dne 24. 1. 2014, č. j. 7 As 30/2013-34, a ze dne 14. 7. 2017, č. j. 5 As 242/2016-27). Rozdíl mezi veřejnou a soukromou listinou je v jejich důkazní síle, s čímž souvisí i požadavky na způsob jejich zpochybnění (k tomu viz rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 4. 4. 2012, č. j. 17 A 19/2011-50). Namítl, že nemá povinnost tvrdit a nabízet důkazy, aby doručení, na kterou žalovaný odkazoval, zpochybnil. Postačí, aby formálně popřel správnost doručení. Žalobce proto popřel pravdivost údaje na doručence, spočívajícího v zaškrtnutí políčka, dle kterého bylo žalobci zanecháno poučení. Dle výzvy k vyzvednutí zásilky, mající stejnou povahu jako doručení (tj. soukromá listina), mu totiž poučení zanecháno nebylo.
11. K argumentaci žalovaného, že z doručení lze naznat, že zásilka byla dne 9. 5. 2024 vhozena do poštovní schránky, uvedl, že napadené rozhodnutí nevychází z úsudku o doručení prvostupňového rozhodnutí dne 9. 5. 2024, tj. takový úsudek nemohl žalobce ani v žalobě rozporovat. Za podstatné označil, že se mu prvostupňové rozhodnutí do jeho rukou nedostalo, neseznámil se s ním a v poštovní schránce jej nenalezl. Dále uvedl, že postup poštovního doručovatele nebyl správný, a to minimálně proto, že na každé z listin zaškrtnul jiná políčka.
12. K tvrzení žalovaného o nemožnosti vyjádřit se k žalobcem předložené listině žalobce zdůraznil, že listina „výzva k vyzvednutí zásilky“ byla podáním ze dne 23. 4. 2025 založena do správního spisu; žalovanému je tedy známa. Závěrem žalobce poukázal na obdobný případ, který posuzoval NSS v rozsudku ze dne 28. 11. 2019, č. j. 7 As 269/2019-19.

V. Duplika žalovaného

13. Žalovaný popřel, že na doručení je automaticky vždy nahlíženo jako na soukromou listinu – srov. nález Ústavního soudu ze dne 28. 4. 2020, sp. zn. IV. ÚS 3835/19.
14. Poukázal na to, že žalobce v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí uvedl, že o vydání meritorního rozhodnutí ve věci nic neví a jde o tzv. úřední omyl; pokud však rozhodnutí existuje, tak se proti němu odvolává a namítá, že mu toto rozhodnutí nebylo doručeno a žádá objasnění, kdy a kam mělo být doručeno. Žalovaný proto odvolání zamítl jako opožděné, protože žalobce nijak své tvrzení neprokázal a jednalo se o nepřezkoumatelné tvrzení. Uvedl, že až v žalobě žalobce předložil listinu „výzva k vyzvednutí zásilky“.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

15. S ohledem na to, že došlo ke zpochybnění doručení písemnosti ve smyslu posouzení včasnosti podaného odvolání žalobce, navrhl, aby soud v souladu s odkazovaným nálezem Ústavního soudu provedl jako důkaz vyžádání si součinnosti se třetí stranou, tj. s doručovatelem Česká pošta, s. p., aby postavil najisto, zda při doručování předmětné zásilky postupoval v souladu s právními předpisy.

VI. Obsah správního spisu

16. Ze správního spisu soud zjistil, že prvostupňovým rozhodnutím ze dne 19. 4. 2024 byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se dopustil tím, že jako fyzická osoba v provozu na pozemních komunikacích dne 23. 3. 2023 v 13:50 hod. řídil osobní motorové vozidlo tov. zn. Volkswagen Transporter, specifikované registrační značky po ulici E. v P. 6 – V. ve směru jízdy z centra od křižovatky s ul. V. a nerespektoval svislou dopravní značku IP20a „Vyhrazený dopravní pruh“ se symboly v modrých polích (autobus, jízdní kolo) a nápisem „MP, IZS, Taxi – pouze taxi se zákazníkem splňující požadavky vyhlášky č. 3/2012 Sb. hl. m. Prahy“, nerespektoval rovněž vodorovnou dopravní značku V15 „Nápis na vozovce“ – BUS a k jízdě užil vyhrazený jízdní pruh, čímž porušil § 14 odst. 1 v návaznosti na § 4 písm. c) zákona o silničním provozu; dále při jízdě nebyl připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil povinnost vyplývající z § 6 odst. 1 písm. a) předmětného zákona. Žalobci byla za spáchání tohoto přestupku uložena pokuta ve výši 2 000 Kč.
17. Ve správním spise se na č. l. 63 nachází kopie doručanky (dodejky) listovní zásilky, obsahující prvostupňové rozhodnutí, na niž je zaškrtnuto políčko „adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo zanecháno poučení“. Dle doručanky byla zásilka připravena k vyzvednutí dne 25. 4. 2024 a dne 9. 5. 2024 byla vložena do schránky. Je na ní uvedeno jméno, razítko a podpis vydávajícího pracovníka.
18. Dne 2. 4. 2025 podal žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, ve kterém uvedl, že z výpisu karty řidiče zjistil, že má zaznamenané body za přestupek dle rozhodnutí MHMP č. j. MHMP 834566/2024/Rou, o kterém neví. Situaci označil za tzv. úřední omyl. Uvedl, že pokud takové rozhodnutí existuje, tak se proti němu odvolává a namítá, že mu nebylo doručeno. Zároveň požádal o objasnění, kdy a kam mělo být toto rozhodnutí doručeno, nebo zda bylo jen vyvěšeno na úřední desce.
19. Sdělením ze dne 10. 4. 2025, č. j. MHMP 350890/2025/Šil, správní orgán I. stupně informoval žalobce, že dne 19. 4. 2024 vydal prvostupňové rozhodnutí, které bylo žalobci doručováno prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Zásilka s rozhodnutím byla připravena k vyzvednutí dne 25. 4. 2024 s tím, že žalobce byl vyzván k jejímu vyzvednutí a bylo mu zanecháno poučení. Ve lhůtě 10 dnů si ji nevyzvedl, a proto mu byla dne 9. 5. 2024 vložena do schránky. Vzhledem k tomu, že v zákonné 15-denní lhůtě nebylo podáno odvolání, prvostupňové rozhodnutí nabylo právní moci dne 22. 5. 2024. Správní orgán I. stupně posoudil odvolání žalobce jako opožděné a informoval ho, že toto podání postoupil k provedení odvolacího řízení žalovanému.
20. V podání, které bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 15. 4. 2025, žalobce namítl, že žádné rozhodnutí neobdržel, pošta jej o ničem neinformovala a žádný dopis ve schránce neměl. Zároveň požádal o sdělení RR kódu (čísla zásilky), pod kterým bylo

rozhodnutí doručováno, aby si mohl zásilku dohledat na webu pošty, a o zaslání prvostupňového rozhodnutí, včetně doručenky.

21. Správní orgán I. stupně ve sdělení ze dne 17. 4. 2025, č. j. MHMP 398701/2025/Šil, žalobci sdělil, že žádosti o zaslání části spisu (rozhodnutí, doručenka, RR kód) nebude vyhověno, protože žalobce má právo nahlížet do spisové dokumentace.
22. V podání, které bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 23. 4. 2025, žalobce uvedl, že má (od otce) k dispozici výzvu k vyzvednutí zásilky, ze které ale nelze poznat, zda se týkala předmětného rozhodnutí (na výzvě není označený odesílatel, není u ní ani žádné poučení, které se standardně k úředním zásilkám dává). S ohledem na nesdělení RR kódu pak toto nešlo ověřit. Namítl, že tato výzva mu nezakládala povinnost jít na poštu, přičemž z ní zároveň není poznat, že by šlo o dopis od úřadu. Kopii výzvy (jejích obou stran) žalobce přiložil k tomuto svému sdělení (pozn. soudu: ve správním spise se kopie obou stran výzvy nachází na č. l. 101). Na této výzvě k vyzvednutí zásilky ze dne 25. 4. 2024 s podacím číslem zásilky RR6906622753F, která byla adresována žalobci, se nachází políčko *K této výzvě je připojeno poučení o právních důsledcích souvisejících s obsahem zásilky*, toto políčko není zaškrtnuté.
23. Sdělením ze dne 29. 4. 2025, č. j. MHMP 443287/2025/Šil, správní orgán I. stupně žalobci sdělil, že RR kód na dodejce, která byla přílohou jeho podání, se shoduje s RR kódem prvostupňového rozhodnutí.
24. Napadeným rozhodnutím ze dne 25. 4. 2025 bylo odvolání žalobce zamítnuto jako opožděné. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že z doručenky předmětné listovní zásilky vyplývá, že prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 6. 5. 2024, a od následujícího dne začala běžet odvolací lhůta, přičemž její konec připadl na den 21. 5. 2024. Jelikož proti rozhodnutí nepodal žalobce odvolání, nabylo toto právní moci dne 22. 5. 2024. Žalobce na něj reagoval až podáním ze dne 2. 4. 2025. K námitce žalobce žalovaný uvedl, že prvostupňové rozhodnutí mu bylo doručeno do vlastních rukou na adresu trvalého pobytu. Jelikož si danou písemnost v zákonné úložní době nevyzvedl, byla mu doručena tzv. fikcí doručení. Datovou schránku si žalobce zřídil až dne 9. 1. 2025. Způsob doručování tak byl správný a rozhodnutí nabylo dne 22. 5. 2024 právní moci. Po posouzení věci proto žalovaný dospěl k závěru, že odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí bylo podáno opožděně, a proto jej dle § 92 odst. 1 správního řádu zamítl.

VII. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

25. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; (dále jen „s.ř.s.“)], a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
26. Soud ve věci samé rozhodl bez jednání, neboť postupoval podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.
27. Podle § 23 odst. 1 správního řádu *nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastížen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží.*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

28. Podle § 23 odst. 4 správního řádu *adresát se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.*
29. Podle § 23 odst. 5 téhož zákona *zároveň s oznámením podle odstavce 4 se adresát písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2. Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá, a jeho adresu.*
30. Podle § 24 odst. 1 téhož zákona *jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.*
31. Podle § 92 odst. 1 téhož zákona *opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřipustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.*
32. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu *„rozhodnutí odvolacího orgánu o zamítnutí odvolání pro opožděnost nebo nepřipustnost podle § 92 odst. 1 správního řádu není rozhodnutím, v němž by se správní orgán věcně zabýval odvoláním účastníka řízení. Rozhodnutím podle § 92 odst. 1 správního řádu odvolací správní orgán zamítá odvolání z důvodu jeho opožděnosti či nepřipustnosti, tj. z důvodu nenaplnění jedné ze základních procesních podmínek, bez níž nelze podané odvolání meritorně posoudit, proto také není odvoláním napadené rozhodnutí na základě opožděného či nepřipustného odvolání současně potvrzováno. V souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu je tedy soud v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřipustného oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřipustné odvolání a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu“* (srov. rozsudky ze dne 27. 5. 2010, č. j. 5 As 41/2009-91, publ. pod č. 2127/2010 Sb. NSS, ze dne 27. 4. 2012, č. j. 5 As 111/2011-87, či ze dne 7. 9. 2017, č. j. 4 Azs 174/2017-51).
33. Soud tedy přezkoumal napadené rozhodnutí pouze z toho hlediska, zda bylo odvolání žalobce po právu zamítnuto jako opožděné.
34. Žalovaný považoval prvostupňové rozhodnutí za doručené fikcí podle § 24 odst. 1 správního řádu. Doručení fikcí je formalizovaný úkon, kdy se nezohledňuje, zda a kdy se účastník řízení skutečně seznámil s doručovanou písemností. Náhradní doručení fikcí proto může být uplatněno jen tehdy, jsou-li pro to splněny zákonné podmínky (viz rozsudek NSS ze dne 14. 10. 2021, č. j. 9 Azs 132/2021-35 a nálezný Ústavního soudu ze dne 11. 6. 2013, sp. zn. III. ÚS 272/13).
35. Podmínky pro doručení písemností fikcí obecně shrnul rozšířený senát NSS v rozsudku ze dne 20. 12. 2016, č. j. 3 As 241/2014-41, č. 3524/2017 Sb. NSS, takto: (i) doručování

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

- na správnou adresu, (ii) výzva adresátovi k vyzvednutí písemnosti včetně řádného poučení a (iii) marné uplynutí 10denní úložní doby, tedy nevyzvednutí doručované písemnosti na příslušné poště. Pokud by společně s výzvou k vyzvednutí zásilky (tj. tiskopisem „*Výzva k vyzvednutí zásilky/Potvrzení o převzetí zásilky*“) nebylo v domovní schránce adresáta zanecháno poučení o právních důsledcích souvisejících s obsahem zásilky, nemohlo by být rozhodnutí doručeno zákonem stanoveným způsobem, a nemohla by tak ani nastat fikce jeho doručení (usnesení NSS ze dne 16. 1. 2024, č. j. 1 As 191/2023-26). Naplnění tohoto postupu musí být správní orgán schopen prokázat, přičemž obvykle bude vycházet z doručanky (srov. rozsudek NSS ze dne 7. 1. 2021, č. j. 8 Azs 92/2020-36). Tak tomu bylo v posuzované věci, kdy žalovaný vycházel z doručanky založené ve spise, dle které byl žalobce vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení, zásilka měla být připravena k vyzvednutí dne 25. 4. 2024.
36. Nejvyšší správní soud se ke zpochybňování doručení vyjádřil následovně. *„Doručenka je považovaná za obvyklý důkazní prostředek, který prokazuje doručení jakékoliv písemnosti účastníkům řízení, jejich zástupcům, svědkům či jiným adresátům. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu doručenka nemá ve správním řízení (kromě řízení daňového) povahu veřejné listiny. K jejímu zpochybnění tedy není potřeba prokázat opak toho, co z ní plyne, což uvedl ve svém rozsudku již krajský soud, který správně vycházel z toho, že i přesto musí adresát při jejím zpochybňování vyvinout určitou míru aktivity tím, že předestře jinou, avšak srovnatelně pravděpodobnou verzi reality (viz např. rozsudek ze dne 8. 9. 2014, č. j. 8 As 56/2014-24)“* (rozsudek NSS ze dne 7. 1. 2021, č. j. 8 Azs 92/2020-36). NSS tedy již opakovaně vyložil, že doručenka není veřejnou listinou a zakládá vyvratitelnou domněnku správnosti údajů na ní uvedených. NSS ve svých rozhodnutích zdůraznil, že ten, kdo hodlá úspěšně zpochybnit doručení písemnosti, musí nejprve unést břemeno tvrzení; musí tedy předložit taková skutková tvrzení, která jsou skutečně způsobila doručení a údaje na doručence zpochybnit tím, že vytvářejí věrohodnou verzi reality, že předmětná zásilka doručena nebyla (srov. rozsudky ze dne 27. 4. 2006, č.j. 2 Afs 158/2005–82, ze dne 19. 12. 2013, č.j. 7 As 97/2013–22, ze dne 31. 3. 2010, č.j. 9 As 65/2009–61 či ze dne 20. 11. 2024, č.j. 2 As 90/2024-21).
37. V tomto kontextu lze odkázat i na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 5. 2021, č.j. 5 A 108/2019-35, dle kterého: *„[t]en, kdo hodlá úspěšně zpochybnit doručení písemnosti, musí nejprve unést břemeno tvrzení a předložit taková skutková tvrzení, která jsou skutečně způsobila doručení a údaje uvedené na doručence zpochybnit tím, že vytvářejí věrohodnou verzi prokazující, že zásilka doručena nebyla (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 4. 2021, č. j. 7 Azs 387/2020-29, jakož i v něm hojně odkazované rozsudky Nejvyššího správního soudu).“*
38. Soud shledal, že žalobce v průběhu správního řízení uváděl jinou a zcela konkretizovanou verzi reality, která mohla zpochybnit údaje na doručence. Žalobce totiž v odvolacím řízení opakovaně namítal, že mu prvostupňové rozhodnutí nebylo doručeno, uváděl, že mu sice byla zanechaná výzva k vyzvednutí zásilky, jejíž kopii založil do správního spisu před vydáním napadeného rozhodnutí, z této výzvy však nešlo poznat, zda se týkala prvostupňového rozhodnutí, na výzvě nebyl označený odesílatel, nebylo u ní ani žádné poučení, které se standardně k úředním zásilkám dává.
39. Žalovaný se však touto argumentací žalobce a jím předloženou listinou vůbec nezabýval, nezabýval se ani rozporem mezi údaji uvedenými na doručence prvostupňového rozhodnutí (kopie její přední strany se nachází na č. l. 63 správního spisu) a údaji

uvedenými na výzvě k vyzvednutí zásilky obsahující prvostupňové rozhodnutí, jejíž kopii žalobce předložil v rámci odvolacího řízení dne 23. 4. 2025 (která se nachází na č. l. 101 správního spisu). Nelze tak souhlasit s tvrzením žalovaného uvedeným v jeho duplice, dle kterého žalobce tuto výzvu přiložil až k žalobě a svá tvrzení uvedená v odvolání neprokázal. Žalovaný tedy pochybil, když náležitě neposoudil v kontextu odvolacích námitek a žalobcem předložené výzvy k vyzvednutí zásilky otázku včasnosti podaného odvolání v závislosti na ne/doručení prvostupňového rozhodnutí žalobci, což způsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Nebylo tedy postaveno najisto, zda skutečně došlo k doručení prvostupňového rozhodnutí fikcí. Soud k důkazu neprováděl výzvu k vyzvednutí zásilky, neboť její kopie je obsahem správního spisu na č. l. 101.

40. S ohledem na výše uvedené nebylo ani namístě, aby se soud obracel na Českou poštu, s.p. za účelem ověření zákonnosti doručování, jak požadoval žalovaný. Přezkum správních rozhodnutí ve správní soudnictví je vystavěn na kasačním principu, soudy přezkouvávají rozhodnutí a postup správních orgánů, nemohou však jejich činnost zcela nahrazovat. Dokazováním před soudem proto lze prověřit, zda správní orgán dospěl ke správným skutkovým zjištěním, případně lze před soudem doplnit zjištění správního orgánu, soud však nemůže zcela nahradit správní orgán při zjišťování skutkového stavu (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 2. 2016, č. j. 9 As 256/2015-229). Bylo úlohou žalovaného, aby se vyjádřil k žalobcem prezentované argumentaci a k listině, kterou předložil a kterou zpochybňoval doručení prvostupňového rozhodnutí. Žalovaný byl povinen prokázat, že byly splněny podmínky pro aplikaci fikce doručení prvostupňového rozhodnutí, a v této souvislosti byl povinen vyjádřit se i k námitkám žalobce.
41. Nález Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 3835/19 není v dané věci přílehlavý, neboť šlo o usnesení odvolacího soudu o zamítnutí odvolání v trestní věci a jeho závěry byly vysloveny při posuzování včasnosti doručení soudního rozhodnutí; v takovém případě tedy bylo nutné ze strany soudů (v projednávané věci Nejvyššího soudu) odstranit pochybnosti a postavit najisto otázku včasnosti doručení soudního rozhodnutí. O to se však nejedná v projednávaném případě.
42. Z výše uvedených důvodů soud na základě ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů zrušil. S ohledem na zrušení napadeného rozhodnutí soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.).
43. Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). Žalovaný v dalším řízení znovu posoudí otázku doručení prvostupňového rozhodnutí žalobci, přičemž se vypořádá s odvolací argumentací žalobce, s listinou výzva k vyzvednutí zásilky (na č. l. 101 správního spisu) a s rozpory mezi doručenkou prvostupňového rozhodnutí (č. l. 63) a výzvou k vyzvednutí zásilky (č. l. 101). Pro úplnost se rovněž vyjádří k otázce vložení prvostupňového rozhodnutí do schránky. Následně postaví najisto otázku včasnosti odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí.
44. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náklady vynaložené žalobcem představují soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč, náklady právního zastoupení spočívající v odměně za 2 úkony

právní služby po 4 620 Kč (dle § 7, § 9 odst. 5, § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění účinném od 1. 1. 2025, tj. převzetí právního zastoupení, podání žaloby), tedy celkem 9 240 Kč, a v náhradě hotových výdajů ve výši 2 x 450 Kč, tedy celkem 900 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Náhrada je zvýšena o DPH, jelikož právní zástupkyně žalobce je plátcem daně (§ 57 odst. 2 s.ř.s.), ve výši 21 %. Celková výše nákladů řízení tedy činí částku 15 269 Kč (po zaokrouhlení).

45. Soud nepřiznal žalobci náhradu nákladů řízení za podání repliky, neboť tento úkon nebyl nezbytný, žalobce k němu nebyl soudem vyzván a tento neobsahoval žádnou novou podstatnou argumentaci, kterou by žalobce již dříve nepřednesl v žalobě.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. března 2026

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně